

Ερώτηση:

Καλημέρα κι ευχαριστώ για την ευκαιρία που μου δίνετε να σας συμβουλευτώ για το πρόβλημα που αντιμετωπίζω με τον σκύλο μου. Έχω ένα ημίαιμο, 9 ετών και τον έχω μεγαλώσει από κουτάβι. Αναγκάστηκα να τον "απαγάγω" από ένα κτηνοτρόφο ο οποίος φερόταν βάνουσα τόσο σε αυτό όσο και στα αδερφάκια του. Όταν τον βρήκα είχε κακώσεις στο κεφάλι και τραύματα σε όλο του το σώμα. Αυτό δυστυχώς του άφησε μια ελαφριά καθυστέρηση και τρομερές φοβίες. Δυσκολεύεται πολύ με τους ξένους ανθρώπους και ειδικά με τους άντρες, νιώθει ανασφάλεια όταν δεν είμαι μαζί του και κρύβεται και κυρίως φοβάται το νερό. Το να τον κάνω μπάνιο είναι απίστευτα δύσκολο και επίπονο τόσο γι' αυτόν όσο και για μένα. Έχω προσπαθήσει με όλους τους δυνατούς τρόπους αλλά μόλις αντιλαμβάνεται ότι η πόρτα του μπάνιου κλείνει πίσω του τρελαίνεται. Είναι μεγαλόσωμο αγόρι (περίπου 37 κιλά) και πολλές φορές βγαίνω από το μπάνιο μελανιασμένη και χωρίς να το θέλω, εκείνος πιο τρομαγμένος από ποτέ. Υπάρχει τρόπος να γίνει λιγότερο επώδυνο όλο αυτό; Και εντάξει το χειμώνα αλλά ειδικά το καλοκαίρι στερείται το παιχνίδι με το νερό και τη δροσιά και όλα αυτά τέλος πάντων. Πληροφοριακά ζούμε σε σπίτι με κήπο. Σας ευχαριστώ πολύ!

Απάντηση από τον Εκπαιδευτή σκύλων:

Κυρία Άννα γεια σας, είναι πάρα πολύ δύσκολο να κάνουμε ένα σκύλο 9 ετών να δέχεται το νερό χαρούμενα. Αυτό που σας συμβουλεύω εγώ είναι την ώρα που βάζετε το σκύλο στην μπανιέρα για να τον κάνετε μπάνιο καλό θα είναι να έχετε ένα σφουγγάρι το οποίο χαϊδεύοντας και ζουλώντας πάνω στο σκύλο θα τρέχει το νερό πάνω του πιο ευχάριστα και έτσι θα μπορέσει να ξεπεράσει σε ένα βαθμό την ανασφάλεια που του προκαλεί η μεγάλη ποσότητα νερού. Σιγά σιγά αυξάνουμε την ποσότητα που ένα σφουγγάρι μπορεί να απορροφήσει ρίχνοντας κατά μήκος της ράχης του.